

TIM VAN LAERE GALLERY

Live Forever

24 oktober - 30 november 2019

Tim Van Laere Gallery presenteert Live Forever, een groepshow met werk van Bram Demunter, Gelatin, Adrian Ghenie, Kati Heck, Friedrich Kunath, Edward Lipski, Jonathan Meese, Tal R, Daniel Richter, Peter Rogiers, Ben Sledsens, Ed Templeton, Henk Visch en Anke Weyer.

De schilderijen en tekeningen van Bram Demunter (°1993 Kortrijk; woont en werkt in Knokke-Heist) zijn steeds een interactief proces tussen dingen die hij leest, hoort, ziet en denkt. Hiermee ontwikkelde hij een heel eigen iconografie die dicht aanleunt bij een premoderne beeldtaal en mensbeeld. Dit combineert hij met elementen uit de moderne abstract-expressionistische schilderkunst. Hiermee refereert hij naar de traditie van de kunstgeschiedenis met verwijzingen naar Gerard David, James Ensor, Henry Darger en Rogier Van der Weyden. Zijn werken draaien steeds rond het gedrag van mensen en hun interactie met elkaar en hun omgeving, zoals de natuur, dieren en instellingen. Hiermee raakt hij vaak 'ruwe' menselijke emoties aan.

Het kunstenaarscollectief Gelatin (wonen en werken in Wenen) is samengesteld uit vier kunstenaars. Ze ontmoetten elkaar voor het eerst in 1978 tijdens hun deelname aan een zomerkamp. Sindsdien spelen en werken ze samen. Hun universum kan men definiëren als een enorme extravagante chaos. Hun werk komt voort vanuit hun performances en vertaalt zich vooral in sculpturen. Het werk van het Weense collectief, dat bestaat uit performances, installaties, plasticine schilderijen & collages, aquarellen, meubels, sculpturen, enz., wordt steeds gekenmerkt door een besmettelijk, kinderlijk enthousiasme en richt zich op het creëren van nieuwe hedonistische en lichamelijke ervaringen. Ze stimuleren het publiek om deel te nemen en met hun ideeën iets in te brengen. Hun werk handelt vaak over het lichaam dat functioneert als een collectieve taal.

Op het eerste gezicht behandelen de schilderijen van Adrian Ghenie (°1977, Baia-Mare; woont en werkt in Cluj en Berlijn) onderwerpen die refereren naar de geschiedenis, maar het collectieve geheugen wordt voortdurend uitgedaagd door raadselachtige profetische handelingen, verduisterde en persoonlijke plooiën in de temporale lineariteit. Ghenie's werken worden steeds complexer en gelaagder en genereren een oneindige set van interne en externe betekenissen. Doordrenkt met ambiguïteit, bevinden de werken zich tussen figuratie en abstractie, geschiedenis en verbeelding, heden en verleden.

Kati Hecks (°1979, Düsseldorf; woont en werkt in Pulle) meesterlijke virtuositeit is onmiskenbaar. Ze portretteert haar figuren op fotorealistische wijze met een grote aandacht voor elk detail. Die precisie combineert ze met abstracties en delen die bijna sculpturaal op doek worden aangebracht. Met haar werken synthetiseert Heck verschillende stijlen waarbij ze elementen uit het expressionisme en surrealisme combineert met sociaal realisme. Haar werken doen denken aan de bars, dansers en acteurs van Otto Dix en George Grosz, maar refereren evengoed naar Jean-Michel Basquiat, de Dada beweging, Man Ray en de Oude Meesters. Ze brengt schilderen op een geheel nieuw niveau, als een gebaar in de richting van vrije, radicale zelfbevestiging.

Friedrich Kunath's (°1974 Chemnitz; leeft en werkt in Los Angeles) werk is doordrongen van ambiguïteit. Zijn werk is beïnvloed door de cultuur van de wijsheid en de populaire cultuur, tot het punt van obsessie en soms zelfs systematisering. Zijn persoonlijke reis van Oost- naar West-Berlijn, naar zijn nieuwe thuis in Los Angeles, presenteerde Kunath met een breed scala aan bronnenmateriaal, variërend van de canon van de kunstgeschiedenis en de Duitse filosofie tot het idioom van de kitsch en de make-believe wereld van Hollywood en Los Angeles. Kunath's werk gaat over de universele thema's van het menselijk bestaan, zoals liefde, verlies, optimisme, kwetsbaarheid en melancholie. Zijn oeuvre omvat verschillende media, van

schilderen, beeldhouwen, tekenen, video en fotografie tot uitgebreide installaties, allemaal voorzien van een tragikomisch pathos en dromen over mogelijkheden.

Spiritualiteit en existentieel onbehagen in het menselijk bestaan, en de rituelen waarmee de mens zich daartoe probeert te verhouden zijn terugkerende thema's in het werk van Edward Lipski (°1966, Londen; woont en werkt in Londen). "Mijn werk bevindt zich tussen het culturele en visuele niveau" legt Edward Lipski uit, "Ik ben geïnteresseerd in de ruimte tussen iets wat je onmiddellijk begrijpt en iets abstract. Deze verwarring zorgt voor een zekere intensiteit." Lipski's werk beweegt zich tussen deze twee polen. De afstand tussen de extremen is vervaagd, totdat we onszelf onderdompeld vinden in een seductieve visuele chaos.

Jonathan Meese (°1970, Tokyo; woont en werkt in Berlijn en Hamburg) staat bekend om zijn veelzijdig werk, dat gaat van exuberante schilderijen, installaties, extatische performances tot een krachtig oeuvre van sculpturen in diverse media. Al het werk van Meese wordt gedreven en ondersteund door een streven naar de dictatuur van de kunst. Schijnbaar moeiteloos ontwikkelde hij in alle genres een zelfstandig en uniek vocabularium dat zijn werk de verscheidenheid, visuele energie en de kwaliteit geeft, dat, volgens Robert Fleck, ongezien is sinds Picasso.

De dualiteit van Tal R's (° Tel Aviv, Israël 1967; woont en werkt in Kopenhagen) erfgoed wordt erkend in zijn werk, dat zowel feestelijke als sinistere sensaties biedt. Zijn onderwerp is opzettelijk gemakkelijk te beschrijven, maar betekenis is, net als in dromen, raadselachtig. Tal werkt met verschillende media (collage, sculptuur, installatie, schildering) en haalt intuïtief beelden uit verschillende bronnen weg. Historische en kunsthistorische referenties zijn er in overvloed: draden van het expressionisme, het fauvisme en het symbolisme lopen door, net als een knipoog naar traditionele Scandinavische kunst, art nouveau en kunst van buitenstaanders of kinderen.

Daniel Richter (°1962, Eutin, Duitsland; woont en werkt in Berlijn) creëert met een samenspel van sterk gedetineerde silhouetten en subtiele gradaties van de achtergrond, een evenwicht tussen abstractie en figuratie. In zijn grootschalige olieverfschilderijen sluit Richter stukken kunstgeschiedenis, massamedia en popcultuur aan in idiosyncratische, verhalende picturale werelden. Onderstromen van geweld, isolatie en onhandigheid worden aangegeven door een schilderachtige taal die zowel absurditeit als surrealisme behandelt. De spanning in de grootschalige composities van Richter wordt versterkt door de kleuren en vormen die hij gebruikt en geeft het werk een ludieke kwaliteit. Richter stelt dat de tweedeling tussen abstract en figuratief schilderen een geconstrueerde fictie is, omdat de formele problemen van kleur en compositie constant blijven. De symbolistische schilder James Ensor en de pionier van het expressionisme, Edvard Munch, kunnen hier worden gezien als artistieke voorouders van Richter.

Peter Rogier's (°1967, Antwerp; leeft en werkt in Oud-Heverlee) ironisch-expressieve sculpturen zweven tussen abstractie en figuratie en combineren zowel een uitmuntend vakmanschap en een innovatieve beeldtaal. Het werk van Peter Rogiers kenmerkt zich door tal van tegenstrijdigheden. Met zijn kenmerkend gevoel voor humor, een grote dosis (zelf)ironie en uitzonderlijke artisanale kwaliteiten daagt Rogiers de conventies van de traditionele kunstgeschiedenis uit, door ze uit hun typerende contexten te halen en te introduceren binnen een nieuwe beeldtaal waarbij de psychologie van de vorm steeds centraal staat.

Ben Sledsens's (°1991, Antwerpen; leeft en werkt in Antwerpen) werken getuigen van een diepgaande kennis van de kunstgeschiedenis. Zijn palet van sterke, levendige kleuren, hoge technische kwaliteiten en eenvoudige beeldtaal bestaan binnen een lange traditie die refereren naar grote meesters zoals Henri Matisse, Claude Monet, Henri Rousseau en Pieter Bruegel De Oude. Ook de natuur en het dagelijkse leven zijn belangrijke inspiratiebronnen voor Sledsens. Zijn grootschalige canvassen lijken bedrieglijk eenvoudig door de naïve beeldtaal en heel herkenbare onderwerpen, hierachter schuilt echter een sterk doordachte compositie waarin Sledsens een beeldende verhaallijn brengt in zijn werk.

Ed Templeton (°1972, Garden Grove; woont en werkt in Huntington Beach) bracht zijn jeugd door in een wereld van skateboarden en punkmuziek. Hij beschrijft zijn tekeningen, foto's en schilderijen aan de hand van anekdotes en gevoelens die de beelden een nieuwe, meer diep-

gaande interpretatie geven. Menselijke kwetsbaarheid is ook een belangrijk thema in Templeton's schilderijen en tekeningen. Dit geldt in het bijzonder voor de werken bevolkt door zombie-achtige menselijke figuren, die lijken te zijn ontsnapt uit een middeleeuws tableau van het Laatste Oordeel. Templeton's vroege skate-faam gaf hem een forum om kwesties zoals racisme en homofobie te bespreken die niet veel speelruimte kregen in de skateboard subcultuur. Hij vervulde een pioniersrol in het leiden van skateboarders naar de creatieve en culturele invloed die het vandaag heeft.

Met zijn poëtische sculpturen weet Henk Visch (° 1950 Eindhoven; woont en werkt in Eindhoven en Berlijn) vaak allerlei associaties op te roepen en de fantasie van de toeschouwer te stimuleren. Het bewustzijn van Henk Visch bestaat zowel uit vreugde als pijn. Het bevat ruw materiaal waar je mee kan spelen, meer nog, waar je mee kan werken. Maar dan wel om, op een zowel bekende als verdoken manier, schokkend en met sprongen, te ensceneren en vorm te geven aan enkele "waarheden" over onze seksualiteit, onze verlangens en onze angsten, onze arabesken en onze collectieve uitingen, onze constante benaderingen, of, kortweg, onze beproevingen in de ruimte met het lichaam als voertuig : echte lichamen, uitgevonden lichamen, lichamen van vertrouwde en utopische heerschappijen.

Binnen het werk van Anke Weyer (°1974 Karlsruhe; woont en werkt in New York) is alles mogelijk, ze ontmantelt valse dichotomies zoals abstractie versus figuratie, toeval versus intentie en verwarring versus orde. Verwarring en twijfel ervaart Weyer als iets magnifiek zowel als verraderlijk. Ongedwongen en instinctief gaat Anke Weyer tewerk met een zekere urgentie. Een snelheid die ervoor zorgt dat het geschilderd beeld puur en oprecht blijft. De snelheid priemeert over de compositie. Elke compositorische beslissing wordt gemaakt in het moment, heel bewust of net impulsief. De beslissingen die Weyer maakt hebben telkens een andere schaal en betekenis. Met energieke penseelstreken, druppels, vegen en schrappingen maakt ze een flux van vormen en lijnen.